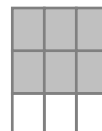

Datum: 21.04.2014
Medij: Politika
Rubrika: Društvo
Autori: Aleksandar Apostolovski
Teme: Vojska Srbije

Napomena:
Površina: 700
Tiraž: 0

Strana: 8

Naslov: Don Goran i Goran na misi u Generalštabu

Дон Горан и Горан на миси у Генералштабу

Главни капелан Војске Србије, капетан дон Горан Аврамов, не командује јединицама и не носи оружје

Фото Д. Јевремовић

Капелан Горан Аврамов и помоћник Горан Јокановић

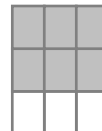
▶ Војна капела налази се у касарни славне 250. ракетне бригаде која је током рата са НАТО-ом оборила „невидљиви” авион Ф117А

Datum: 21.04.2014
Medij: Politika
Rubrika: Društvo
Autori: Aleksandar Apostolovski
Teme: Vojska Srbije

Naslov: Don Goran i Goran na misi u Generalštabu

Napomena:
Površina: 700
Tiraž: 0

Strana: 8

О словљавају га са дон Горан. Он не носи оружје. Свакога јутра, тачно у осам часова, пролази кроз главни улаз Генералштаба Војске Србије у официрској униформи. Тридесетогодишњак средњег раста и дечјег осмеха није обичан официр. Једини човек коме командује главни капелан Војске Србије Горан Аврамов је његов помоћник, заставник Горан Јокановић. Подофицир Горан носи оружје и његова основна улога је да помаже у богослужењима капелану и да обезбеди логистичку подршку за богослужбене делатности.

И, да буде телохранитељ духовнику...

– По Женевској конвенцији, у борбеним дејствима војни свештеници не носе оружје и не командују јединицама. Зато је једна од мојих дужности да будем у тим специфичним ситуацијама телохранитељ капелану – каже четрдесетогодишњи заставник, Тузлак по рођењу је активни подофицир Војске Србије Горан Јокановић.

Жупник са Карабурме

Капетан Горан Аврамов је две године био капелан у катедрали Христа Краља у Београдској надбискупији. Потом је осам година био на служби у Алексинцу и Крушевцу. Тамо је био жупник, а после тога, прешао је на Карабурму.

Нова капела у Бачкој Тополи

Колико је молитвених простора у ВС за војнике католичке вероисповести? „Осим главне капеле која је посвећена Божјем милосрђу за мир у нашој земљи и целом свету у 250. ракетној бригади, коју смо отворили 14. марта ове године, у Бачкој Тополи припремамо отварање још једне капеле“, каже капелан Аврамов.

Капелан са чином капетана, дон Горан Аврамов је, такође, необичан човек. Рођен је у центру Београда, у мешовитом, српско-хрватском браку. Чекамо га, док у војној капели, посвећеној Божјем милосрђу, припрема молитву, пребацијући свештеничку одору преко официрске униформе. Војна капела налази се у касарни славне 250. ракетне бригаде која је током рата са НАТО, оборила стелт-бомбардер Ф117.

– Уосталом, „невидљивог“ је оборила јединица чији је командант био католик, потпуковник Золтан Дани, зар не – каже капелан.

Преко пута капеле је канцеларија у којој се обављају исповеди и духовни разговори са припадницима војске. По анонимном истраживању у војсци, више стотина припадника војске се изјаснило да су католици. До пре пар година, тако нешто било је незамисливо.

– Нема званичне препреке да се војници изјасне као католици, али мислим да су подсвесно деведесете године још присутне у нашим главама и да се зато војници, пре свега хрватске и словеначке националности, вероватно устежу да се изјасне као католици – прича капелан.

Као дечак, живео је и гајио љубав према религији на посебан начин. Крштен је, као и његов брат и две сестре, у Католичкој цркви.

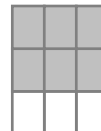
– Али код куће никада нисмо правили разлику између православља и католичанства. Славили смо два Божића, два Ускрса и татину славу. И данас, иако тата није жив, обележавамо славу Светог Стефана и зовемо православног свештеника да освети колач. Могу и ја то да урадим, али ми је жеља да испоштујем татину веру и традицију мојих предака. Ма, уосталом, никакву разлику између православних и католика ја не правим. У 99 одсто случајева, теологија је иста. Онај један одсто се разликујемо, а то су разлике претежно политичке природе, а не верске – прича дон Горан.

Одлазио је као дечак на часове веронауке, али у средњој школи ширио је религијска знања, изучавајући и све остале религије.

Datum: 21.04.2014
Medij: Politika
Rubrika: Društvo
Autori: Aleksandar Apostolovski
Teme: Vojska Srbije

Napomena:
Površina: 700
Tiraž: 0

Naslov: Don Goran i Goran na misi u Generalštabu

Strana: 8

– Студирао сам у Љубљани, дипломирао сам на теолошком факултету на тему екуменизма – међусобног уважавања и поштовања православне и католичке цркве. Магистрирао сам и припремам такође докторат на ту тему – прича капелан, уверен да ће његова „теорија о 99 одсто“, коначно превладати поделе између западног и источног хришћанства.

Али, његова друга љубав увек је била војна служба. Као редовни војник, био је тенкиста. Управљао је тенком М-84.

Има ту понешто и од гена. Његов деда је био такође тенкиста, генерал у штабу народног хероја Коче Поповића. Али, пошто му је бака била Русиња, у време Информбироа, Горанов деда је морао да изабере: или партију и војску, или супругу.

– Љубав је победила. Мој деда је изабрао супругу, моју баку, па је почео да ради у Савезном извршном већу – прича капелан док шетамо карном.

Које су његове свакодневне дужности? Недавно је одржао предавање страним дипломатама и војним аташеима о верској служби у ВС. Потом су војни свештеници учествовали у радионици о верском погледу на положај жене у нашој војсци и осталим војскама.

– Сада планирамо да уведемо и предавање веронауке у Војној гимназији за гимназијалце католике, православни га имају. Одлазим у посете болеснима на ВМА, као и члановима њихових породица који желе да се исповеде и приме причест, сакрамент болесничког помазања. Припремамо их за тешке тренутке, као што су операције, рецимо.... Дајем им духовну подршку у заједничкој молитви за њих и њихово оздрављење – наставља католички духовник у Војсци Србије.

Он служи и редовне мисе богослужења којима присуствују не само припадници ВС католичке вероисповести. На мисама су присутни и официри и подофицири на школовању и усавршавању из Анголе. Рад са кадетама је капелану највећи изазов.

– Желимо да Војна академија и Војномедицинска академија у Европи и нашем региону постану водеће и репрезентативне институције којима би верска служба дала значајан допринос – збори дипломатски дон Горан.

Како војници реагују када виде официра капелана? Имао је различита искуства. Неки се јако пријатно изненаде када га виде. Неки други се само изненаде.

Али, и Војска се привикава на њега. Главни војни капелан, као и главни имам, ефендија Мустафа Јусуфспахић и главни војни свештеник, отац Слађан Влајић, сјајни су пријатељи. Војска је дала велики допринос заједништву војних свештеника и тиме помогла зближавању

међуверских и међурелигијских односа. Њихове канцеларије у Генералштабу налазе се једна поред друге. Заједно су и прошли обуку. Делили су лепе и тешке тренутке.

– Волео бих да у ближој будућности видим и своју браћу јеврејске религије рабина и браћу еванђелисте – каже капелан.

Заједничким концертом православног и католичког хора у Дому војске, православни и католички духовници у униформи даће свој допринос међуверској сарадњи и разумевању у нашој војсци. Ове године, тај културни догађај обележиће и поклапање православног и католичког Ускрса, као и празник Духова. И Духови ове године падају на исти дан.

То је, ваљда, допринос оној Горановој теорији о 99 одсто сличности православних и католика. О оних један одсто политичких разлика, главни капелан ВС не може да говори.

Ипак је у војсци која је аполитична, шали се капелан.

Има још тога што војни свештеници смеју да задрже само за себе. Рецимо, када му се војници исповедају, дон Горан обавезује строга тајна на ћутање.

– У обавези сам да задржим ту тајну за себе – поручује капелан.

У капели кроз чије прозоре продира Сунце, војници могу испричати своје најинтимније тајне, сигурни да оне неће завршити на столу официра безбедности. Али, дон Горан, исповеда припаднике војске и у шетњи, у ходу. Не чека пријем у капели.

Заставник Горан се смеје. Његова ћерка ускоро треба да дипломира и постане официр Војске Србије.

– Ускоро ћу имати двоје старешина. Капелана и моју ћерку – поверава се заставник.

Капелан, узгред, сматра да ће се веома брзо његов помоћник исповедати, пре свега, свом надређеном официру, ћерки потпоручнику.

Александар Апостоловски